

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ทำหน้าที่รัฐสภา

บรรจुरะเบียบวาระ ครั้งที่

๑๓ **สภาผู้บัญญัติแห่งชาติ**

๑๓๖
ฉพ. /๒๕๓๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

งานบริการค้ำคว้า ศูนย์บริการเอกสารและค้ำคว้า สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร. ๒๕๖๑๕๑ - ๕๕ ต่อ ๒๓๒ - ๒๓๕

สารบัญ

1. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	1
2. ภาคผนวก	
ข้อมูลประกอบการพิจารณาพระราชบัญญัติสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรม สิ่งทอ พ.ศ.	6
ตารางแนบท้าย	
(1) จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	11
(2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ: สาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอและ เครื่องนุ่งห่ม	12
(3) จำนวนการจ้างงาน: สาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	13
(4) มูลค่าการส่งออกและนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	14

ทนายรณ สุภศิษฐ์

วิทยากร 5

ผู้รับผิดชอบ

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติสถาปนากำหนดมาตรฐานสิ่งทอ

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยสถาปนากำหนดมาตรฐานสิ่งทอ

เหตุผล

โดยที่อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญทั้งในด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และการส่งออก ซึ่งนับวันจะขยายตัวมากยิ่งขึ้น และในขณะเดียวกันการแข่งขันในตลาดโลกก็เพิ่มความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ สมควรจัดให้มีสถาปนากำหนดมาตรฐานสิ่งทอขึ้นเป็นอิสระและไม่ถูกผูกพันไว้กับกฎระเบียบ การปฏิบัติและข้อบังคับปกติของทางราชการและรัฐวิสาหกิจ มีหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอในส่วนที่เป็นการเสริมการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยมุ่งเน้นในการพัฒนาระบบข้อมูลและข่าวสารด้านการตลาดภายในและตลาดโลกของอุตสาหกรรมสิ่งทอ การจัดให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งทอในระดับมาตรฐาน การจัดให้มีบริการทดสอบคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และประสานงานด้านพัฒนากำลังคนด้านสิ่งทอ การเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ตลอดจนการเป็นศูนย์กลางในการประสานงานของเอกชนในด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

1. พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
2. บทนิยาม ในพระราชบัญญัตินี้

"สิ่งทอ" หมายความว่า เส้นใย เส้นด้าย ผ้าทอ ผ้ายัด เครื่องนุ่งห่มหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเส้นใย เส้นด้าย ผ้าทอ หรือผ้ายัด รวมตลอดทั้งสิ่งอื่นที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้เป็นสิ่งทอ

"อุตสาหกรรมสิ่งทอ" หมายความว่า อุตสาหกรรมหรือกิจการหรือโรงงานที่ผลิต
สิ่งทอชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด

"สถาบัน" หมายความว่า สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

3. ให้จัดตั้ง "สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ" มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดังต่อไปนี้

(1) สำรวจ รวบรวม และติดตาม ข้อมูลและข่าวสารเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ
และพัฒนาระบบข้อมูลและข่าวสารของอุตสาหกรรมสิ่งทอ

(2) ส่งเสริมและจัดให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งทอ

(3) ประสานงานด้านการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอระหว่างองค์กร

ภาคเอกชน

(4) ประสานงานด้านพัฒนากำลังคนด้านสิ่งทอทั้งในระดับแรงงาน การจัดการ และ

การบริหาร

(5) ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมสิ่งทอ ตลอดจนเสนอ

แนะแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอต่อคณะกรรมการ

(6) สนับสนุนหรือจัดให้มีบริการการตรวจ วิเคราะห์ ทดสอบ และรับรองคุณภาพ

หรือมาตรฐานของสิ่งทอ

3.1 ให้สถาบันไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

ให้สถาบันมีอิสระในการบริหารกิจการ บุคลากร และการเงินของตนเอง เว้นแต่ที่มี
การกำหนดเป็นอย่างอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

3.2 ให้สถาบันมีอำนาจหน้าที่

(1) จัดให้ได้มา ตีอกรรมสิทธิ์ มีทรัพย์สินสิทธิใด ๆ ครอบครอง เช่าหรือให้เช่า
เช่าซื้อหรือให้เช่าซื้อ โอนหรือรับโอนสิทธิการเช่าหรือสิทธิการเช่าซื้อ จำนองหรือรับจำนอง ขายหรือ
จำหน่ายด้วยวิธีอื่นใด ซึ่งสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์

(2) รับค่าตอบแทนในการวิจัยและค่าบริการในการให้บริการความชำนาญหน้าที่ของสถาบันรวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับค่าตอบแทนและค่าบริการนั้น

(3) ร่วมมือกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของรัฐหรือของเอกชนในกิจการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

(4) ร่วมมือกับประเทศอื่น องค์การ หรือหน่วยงานต่างประเทศในกิจการด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ

(5) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารของอุตสาหกรรมสิ่งทอ

3.3 ให้สถาบันมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณแผ่นดินประจำปี

(2) ค่าตอบแทนและค่าบริการที่สถาบันได้รับตามข้อ 3.2 (2)

(3) เงินอุดหนุนจากสมาคมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสิ่งทอและเงินที่มีผู้บริจาคให้

(4) ดอกเบี้ยและผลประโยชน์อย่างอื่นจากทรัพย์สินของสถาบัน

ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบัน

4. ให้มีคณะกรรมการสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ประกอบด้วยปลัดกระทรวง

อุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าส่งออก อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยไม่เกินสามคน ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยไม่เกินสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบายและควบคุมการดำเนินงานของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

(2) เสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอต่อคณะรัฐมนตรี

(3) อนุมัติแผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสถาบัน

(4) กำหนดจำนวน ตำแหน่ง ระยะเวลาจ้าง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินเดือน

ของพนักงานและลูกจ้าง

(5) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การกำหนดตำแหน่ง การกำหนด

อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้าง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การลงโทษและการอุทธรณ์

การลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งการบริหารงานบุคคลโดยทั่วไป

(6) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือกผู้อำนวยการ การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ และการมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติกรแทนผู้อำนวยการ

(7) ออกข้อบังคับว่าด้วยสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่พนักงานและลูกจ้าง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งได้อีก
นอกจากนี้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติกรตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

5. ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง

ให้ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี นอกจากการนี้ ผู้อำนวยการ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะกรรมการให้ออก

ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) บริหารงานของสถาบันตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และมติของคณะกรรมการ
- (2) รับผิดชอบในการดำเนินงานและบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสถาบัน
- (3) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงาน
และลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด
- (4) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับ
ระเบียบ หรือมติของคณะกรรมการ

ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบัน

6. ให้สถาบันจัดทำรายงานประจำปีภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้รัฐมนตรีตรวจสอบรายงานประจำปี และประเมินผลงานและประสิทธิภาพในการดำเนินงานของสถาบันเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

ให้สถาบันโฆษณาสรุปผลการตรวจสอบของรัฐมนตรี โดยแสดงบุคคลที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นบัญชีในราชกิจจานุเบกษา

7. ให้คณะกรรมการจัดให้มีการประเมินการดำเนินงานของสถาบันที่ล่วงมาทุกระยะเวลาตามปีเป็นอย่างไร โดยหน่วยงานกลางที่รัฐมนตรีเห็นชอบและให้รัฐมนตรีเสนอผลการประเมินดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาว่าสถาบันได้ดำเนินการเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอโดยเหมาะสมและคุ้มกับการใช้จ่ายหรือไม่เพียงใด และสมควรดำเนินงานของสถาบันต่อไปหรือไม่

8. ในกรณีที่มีการตรวจพบความผิดกฎหมายยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ให้ดำเนินการชำระบัญชี หากมีเงินและทรัพย์สินของสถาบันเหลืออยู่ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

9. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ภาคผนวก

ข้อมูลประกอบการพิจารณาพระราชบัญญัติสถาปนาพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ พ.ศ.

1. ความสำคัญของอุตสาหกรรมสิ่งทอต่อระบบเศรษฐกิจไทย

อุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งระบบ ประกอบด้วยอุตสาหกรรมผลิตเส้นใยประดิษฐ์ ปั่นด้าย ทอผ้า ตัดผ้า ฟอกย้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่มและผลิตภัณฑ์สิ่งทอสำเร็จรูปอื่น และรวมทั้ง อุตสาหกรรมไหม มีจำนวนโรงงานกว่า 3,000 โรง และมีบทบาทต่อเศรษฐกิจไทย 3 ประการ คือ

- 1.1 มีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มผลผลิตเกือบ 1 ใน 4 ของผลผลิตในภาคอุตสาหกรรม
 - 1.2 มีการจ้างงานประมาณ 1 ใน 3 ของการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม(ระดับโรงงาน)
 - 1.3 มีการส่งออกประมาณ 15% ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด
- (รายละเอียดอยู่ในตารางแนบท้าย)

2. สถานะของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยในระดับต่างประเทศ

ประเทศไทย เป็นประเทศผู้ผลิตและค้าสิ่งทอชั้นนำของโลก กล่าวคือ

- 2.1 มีมูลค่าการส่งออกในตลาดโลก ติดอันดับ 1 ใน 20 ของโลก (เฉพาะเครื่องนุ่งห่ม ติดอันดับ 1 ใน 10 ของโลก)
- 2.2 เปรียบเทียบกับประเทศอื่นในเอเชียแล้ว อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเป็นรองเฉพาะญี่ปุ่น ออสเตรเลีย และไต้หวัน(อย่างไรก็ตามในปัจจุบันไทยมีสถานะการแข่งขันได้เปรียบประเทศเหล่านี้ โดยเฉพาะด้านอัตราค่าจ้างแรงงาน ซึ่งไทยต่ำกว่ามาก ขณะเดียวกันด้านเทคโนโลยีและทักษะการผลิต ก็พัฒนาได้ดีและมีประสิทธิภาพมากขึ้นในปัจจุบัน)
- 2.3 ในกลุ่มอาเซียน อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยมีสถานะสูงกว่าประเทศอาเซียนอื่น ๆ

3. ปัญหา

อุตสาหกรรมสิ่งทอไทย เป็นอุตสาหกรรมที่พัฒนามาก่อนหน้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ยังมีจุดอ่อนอยู่บ้างในบางเรื่องเช่น

- 3.1 ปัญหาการขาดแคลนวิศวกร ช่างเทคนิคและแรงงานที่มีฝีมือ
- 3.2 ปัญหาเทคโนโลยีการผลิต โดยเฉพาะมักจะเกิดปัญหากับอุตสาหกรรมสิ่งทอขนาดเล็กซึ่งไม่สามารถแข่งขันได้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอที่มีขนาดใหญ่กว่า (อุตสาหกรรมสิ่งทอขนาดเล็กมีจำนวน

ประมาณกว่า 75% ของจำนวนโรงงานสิ่งทอทั้งหมด)

3.3 ปัญหารูปแบบและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ซึ่งยังไม่ค่อยมีมาตรฐานสม่ำเสมอ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอขนาดย่อม

3.4 ปัญหาการขาดแคลนข้อมูลข่าวสารด้านการค้า และด้านเทคนิค

3.5 ปัญหาการพึ่งพาการนำเข้าผ้าผืนสำเร็จจากต่างประเทศ เนื่องจากอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จภายในประเทศ ยังไม่เพียงพอทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนปัญหาผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมฟอกย้อมฯ นี้

4. ความเป็นมาในการจัดตั้งสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

4.1 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อ 14 กุมภาพันธ์ 2532 อนุมัติตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรี ฝ่ายเศรษฐกิจ เกี่ยวกับผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการปรับปรุงแผนพัฒนา ฉบับที่ 6 (ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์) ซึ่งเสนอให้เร่งรัดสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันสิ่งทอแห่งชาติ โดยให้กระทรวงอุตสาหกรรมรีบไปดำเนินการ

4.2 กระทรวงอุตสาหกรรมได้พิจารณาเสนอ โครงการจัดตั้งสถาบันสิ่งทอแห่งชาติ ต่อคณะรัฐมนตรี โดยเสนอปรับปรุงกองอุตสาหกรรมสิ่งทอ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ให้เป็นสถาบันสิ่งทอแห่งชาติ ซึ่งมีฐานะเป็นส่วนราชการระดับกรม (ขนาดเล็ก) ในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม พร้อมทั้งให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ขึ้นสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันสิ่งทอแห่งชาติให้เกิดความคล่องตัว ดังเช่นกองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์ ทั้งนี้ได้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 (ฉบับที่...) พ.ศ.

ทั้งนี้ ในการจัดตั้งเป็นส่วนราชการ (โดยมีกองทุนฯ สนับสนุน) นั้น ก็เพื่อให้เกิดความเป็นกลาง ในการดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ของอุตสาหกรรมสิ่งทอทุกระดับ โดยเน้นอุตสาหกรรมขนาดย่อมซึ่งมีจำนวนกว่า 75% ส่วนการจัดตั้งกองทุนพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ก็เพื่อสร้างความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ในการบริหารกองทุนฯ จะดำเนินการในลักษณะที่มีความอิสระ และมีคณะกรรมการบริหารกองทุนฯ ทั้งจากภาครัฐบาลและเอกชน

4.3 ในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อ 29 พฤษภาคม 2533 เห็นชอบให้จัดตั้งสถาบันสิ่งทอแห่งชาติ ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ และสั่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป และให้สำนักงานประมาณ จัดสรรงบประมาณให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม (กองอุตสาหกรรมสิ่งทอ) เพิ่มเติมเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้ดำเนินการโครงการสถาบันสิ่งทอแห่งชาติไปก่อน (ปีงบประมาณ 2534 - 2536)

4.4 สำนักงานกฤษฎีกาพิจารณาตรวจแก้ร่างพระราชบัญญัติตามข้อ 4.3 โดยได้แยกเป็น 2 ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ฯ และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ พ.ศ. โดยให้เปลี่ยนชื่อสถาบันสิ่งทอแห่งชาติ เป็น **สำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ** และได้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

4.5 คณะกรรมการกลั่นกรองฯ ฝ่ายสังคมและกฎหมาย ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นควรให้ **จัดตั้งเป็นองค์การอิสระ** เมื่อ 5 มิถุนายน 2534

ทั้งนี้ เหตุผลการจัดตั้งเป็นสถาบันอิสระ ก็เพื่อให้เกิดความคล่องตัวไม่ผูกพันกับระเบียบราชการ

4.6 นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ยกร่างข้อเสนอแนะทาง ดำเนินงานในเรื่องนี้ใหม่ เพื่อให้จัดตั้งเป็นสถาบันอิสระที่ไม่ใช่ราชการ โดยให้ปรึกษาหารือกับภาคเอกชน

4.7 สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้ยกร่างข้อเสนอจัดตั้งสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ เป็น **สถาบันอิสระ** มีหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอในลักษณะเสริมการดำเนินงานตามปกติของ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอให้รัฐบาลสนับสนุนการก่อตั้งในปีแรก 100 ล้านบาท (งบประมาณแผ่นดิน 50 ล้านบาท เงินอุดหนุนจากกองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 50 ล้านบาท)

4.8 นายกรัฐมนตรี ส่งเรื่องการจัดตั้งสถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นองค์การอิสระ ให้รองนายกรัฐมนตรี(นายมีชัย ฤชุพันธ์) สั่งการให้สำนักงานกฤษฎีกายกร่างกฎหมายเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี

4.9 คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2535 เห็นชอบ **ร่างพระราชบัญญัติ** **สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ** และให้เสนอสภา พิจารณาต่อไป และให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณประจำปี 2536 ให้สถาบันฯ ตามความจำเป็น รวมทั้งให้สถาบันฯ ขอเงินสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศได้ หากวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานใดๆ ตรงกับระเบียบของกองทุนฯ

5. หน่วยงานรัฐบาลที่รับผิดชอบส่งเสริมพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ในปัจจุบันมีหน่วยงานรัฐบาลที่ทำหน้าที่ให้การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทออยู่หลาย หน่วยงาน เช่น

5.1 **กองอุตสาหกรรมสิ่งทอ** (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) มีหน้าที่ให้การส่งเสริมพัฒนาและ ถ่ายทอดเทคโนโลยีแก่อุตสาหกรรมสิ่งทอทุกสาขา นับตั้งแต่อุตสาหกรรมผลิตเส้นใย (ทั้งใยธรรมชาติ และใยประดิษฐ์) ยีนด้าย ทอผ้า ตัดผ้า ฟอกย้อม พิมพ์และแต่งสำเร็จ เครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรม ใหม่ ด้วยการค้นคว้า ทดลอง วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต คุณภาพผลิตภัณฑ์และประสิทธิภาพ การผลิต การพัฒนาบุคลากรด้วยการฝึกอบรม สัมมนา การให้บริการ ข้อมูลข่าวสารด้านเทคนิคและ

เศรษฐกิจเทคโนโลยีสิ่งทอ การให้บริการตรวจสอบ วิเคราะห์ และรับรองคุณภาพมาตรฐาน
ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ การศึกษาวิจัยภาวะอุตสาหกรรมสิ่งทอและแนวโน้มในอนาคต ตลอดจนเป็น
ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ และคณะกรรมการส่งเสริมสินค้าไหมไทย

5.2 กองการค้าสิ่งทอ (กรมการค้าต่างประเทศ) รับผิดชอบด้านการจัดระเบียบ
การส่งออกสินค้าสิ่งทอ (การจัดสรรโควตาส่งออกไปยังประเทศที่มีข้อตกลง) และการเจรจา
ได้ว่าสิ่งทอ

5.3 กองวิจัยสินค้าและการตลาด (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์) ซึ่งมีหน้าที่
ความรับผิดชอบในส่วน ของการศึกษาวิจัยสินค้าและการตลาดสิ่งทออยู่ด้วย

5.4 ศูนย์สถิติการพาณิชย์ (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์) เป็นหน่วยงานระดับกอง
ที่รับผิดชอบด้านการประมวลผลและพัฒนาระบบข้อมูลการค้าสินค้าชนิดต่าง ๆ รวมทั้งสินค้าสิ่งทอ

5.5 กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ รับผิดชอบด้านส่งเสริมการค้าส่งออกสินค้าชนิด
ต่าง ๆ ให้บริการ ข้อมูลข่าวสารการค้า ตลอดจนเป็นฝ่ายเลขานุการ ของกองทุนส่งเสริมการค้า
ต่างประเทศ

5.6 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล (วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตชุมพร
เขตอุดมศักดิ์และวิทยาเขตเทคโนโลยี) รับผิดชอบในด้านการให้การศึกษาและฝึกอบรมด้าน
เทคโนโลยีสิ่งทอ

6. การจัดตั้งสถาบันสิ่งทอที่เป็นอิสระในต่างประเทศ

การจัดตั้งสถาบันส่งเสริมหรือพัฒนาด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอ (หรือด้านอื่น ๆ)
ที่เป็นอิสระในต่างประเทศ (เช่น อังกฤษ เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ หรือญี่ปุ่น) จะจัดตั้ง
โดยภาคเอกชน เช่น กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม หรือสมาคมอุตสาหกรรม ทั้งนี้ ภาคเอกชน
ดังกล่าวจะร่วมกันบริจาคเงินเป็นค่าก่อตั้งและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในแต่ละปี โดย
รัฐบาลอาจอุดหนุนงบประมาณเป็นครั้งคราวเฉพาะเรื่องหรือโครงการที่เป็นผลประโยชน์ต่อ
ส่วนรวม แต่ทั้งนี้รัฐบาลไม่ผูกพันว่าจะอุดหนุนงบประมาณค่าใช้จ่ายทุก ๆ ปี

ผลปฏิบัติงาน งบประมาณ และข้าราชการสังกัดกองอุตสาหกรรมจังหวัด

กิจกรรมที่สำคัญ	หน่วยวัด	ผลปฏิบัติงาน		เป้าหมาย
		2533	2534	2535
1. ฝึกอบรมและสัมมนา	ครั้ง/ราย	115/2,245	109/2,808	
2. ให้บริการวิเคราะห์ ทดสอบ และรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์	ราย/ตัวอย่าง	450/2,750	576/3,679	
3. ให้บริการข้อมูลและปรึกษาแนะนำ	ราย	707	1,290	
4. จัดประกวดแบบและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	ครั้ง	2	2	
5. ค้นคว้า ทดลอง วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี	เรื่อง	38	90	
6. ศึกษา วิเคราะห์เศรษฐกิจจังหวัด	เรื่อง	3	6	9
งบประมาณ (ล้านบาท)	-	14.4	22.5	37.2
ข้าราชการ (คน)			169	

หมายเหตุ ข้าราชการ ข้าราชการ 95 คน ออกร้าง 74 คน

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

Number of Establishments

Industry	1987		1988		1989		1990	
		%		%		%		%
Man-made Fiber mills (โรงงานเส้นใยประดิษฐ์)	7	0.3	7	0.3	7	0.2	9	0.3
	(0.0)		(0.0)		(0.0)		(28.6)	
Spinning mills (โรงงานปั่นด้าย)	65	2.8	76	2.9	80	2.6	93	2.7
	(8.3)		(16.9)		(5.3)		(16.3)	
Weaving mills (โรงงานทอผ้า)	384	16.5	446	16.8	568	18.6	674	19.4
	(8.8)		(16.1)		(27.4)		(18.7)	
Knitting mills (โรงงานดักผ้า)	348	14.9	404	15.2	461	15.1	525	15.1
	(16.8)		(16.1)		(14.1)		(23.9)	
Dyeing and Finishing mills (โรงงานฟอกย้อมพิมพ์ แต่งสำเร็จ)	178	7.6	239	9.0	241	7.9	257	7.4
	(4.1)		(34.3)		(0.8)		(6.6)	
Clothing mills (โรงงานเครื่องนุ่งห่ม เสื้อผ้า)	1,352	57.9	1,490	56.0	1,694	55.5	1,922	55.2
	(15.2)		(10.2)		(13.7)		(13.5)	
Total Textile mills	2,334	100	2,662	100	3,051	100	3,480	100
	(13.1)		(14.1)		(14.6)		(14.1)	

Note : Figures in () denote growth rate (%)

Textile Intelligence Unit

Textile Industry Division

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ : สาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

Gross Domestic Product (GDP) : Textile Subsector (unit : Million Baht)

	1986	1987	1988	1989	1990
Gross domestic product (GDP)	1,005,268	1,203,147	1,596,977	1,775,978	2,051,298
(at current prices)					
Gross domestic product (GDP)	413,489	452,638	612,467	674,198	631,610
(at 1978 prices)					
Growth rate (%)	4.8	9.6	19.2	12.0	10.8
GDP in manufacturing	259,644	299,327	373,326	463,268	538,396
(at current prices)					
GDP in manufacturing	98,203	102,289	119,464	127,200	156,643
(at 1978 prices)					
Growth rate (%)	18.8	13.3	16.8	14.9	13.7
Share of GDP (%)	21.8	22.6	23.5	23.9	24.7
GDP in textile subsector	92,871	78,042	93,766	108,654	131,890
(at current prices)					
GDP in textile subsector	22,433	25,762	36,139	33,735	38,946
(at 1978 prices)					
Growth rate (%)	13.7	14.8	18.9	12.9	12.8
Share of GDP (%)	6.4	6.7	6.9	6.8	6.9
Share of GDP in					
manufacturing (%)	24.9	26.2	28.2	24.6	24.4
GDP in textile industry	27,330	34,966	49,399	48,478	66,318
(at current prices)					
GDP in textile industry	13,132	14,478	16,676	18,362	20,498
(at 1978 prices)					
Growth rate (%)	14.5	10.2	14.5	10.7	11.7
Share of GDP (%)	3.2	3.2	3.3	3.3	3.3
Share of GDP in					
manufacturing (%)	14.6	14.2	13.9	12.4	10.1
Share of GDP in					
textile subsector (%)	78.6	66.2	68.6	64.4	53.8
GDP in clothing industry	26,532	43,687	63,361	69,376	74,978
(at current prices)					
GDP in clothing industry	9,391	11,284	13,645	16,363	17,642
(at 1978 prices)					
Growth rate (%)	12.8	21.3	20.6	13.6	14.0
Share of GDP (%)	2.2	2.5	2.9	2.7	2.8
Share of GDP in					
manufacturing (%)	10.3	11.9	11.3	11.2	11.2
Share of GDP in					
textile subsector (%)	41.6	43.8	48.0	46.8	46.1

Note : Textile Subsector = Textile Industry +
Clothing Industry

e : Estimated

Textile Intelligence Unit
Textile Industry Division

จำนวนการจ้างงาน : สาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

Number of Employments : Textile Subsector

(unit : 1,000 persons)

	1986	1987	1988	1989	1990 ^e
Total employment	26,691.0	27,638.0	29,464.0	30,784.0	32,050.0
Growth rate (%)	3.2	3.5	6.8	4.2	4.4
Employment in manufacturing	2,069.0	2,438.0	2,461.0	2,772.0	2,990.0
Growth rate (%)	0.1	17.8	0.9	12.6	7.9
Share of total employment (%)	7.8	8.8	8.4	9.0	9.3
Employment in textile subsector	602.3	762.6	872.6	1,023.0	1,165.5
Growth rate (%)	6.2	13.8	15.9	17.1	15.9
Share of total employment (%)	2.5	2.7	3.0	3.3	3.7
Share of employment in manufacturing (%)	32.0	30.9	35.5	36.9	39.6
Employment in textile industry	149.0	165.3	190.8	207.3	224.5
Growth rate (%)	-7.2	10.9	15.4	8.5	8.3
Share of total employment (%)	0.6	0.6	0.6	0.7	0.7
Share of employment in manufacturing (%)	7.2	6.8	7.8	7.5	7.5
Share of employment in textile subsector (%)	22.5	21.9	21.8	20.3	18.9
Employment in clothing industry	613.3	688.3	682.7	815.7	861.0
Growth rate (%)	10.9	14.6	10.0	19.5	17.8
Share of total employment (%)	1.9	2.1	2.3	2.7	3.0
Share of employment in manufacturing (%)	24.8	24.1	27.7	29.4	32.1
Share of employment in textile subsector (%)	77.5	78.1	78.2	79.7	81.1

Note : Textile Subsector = Textile Industry + Clothing Industry

e : Estimated

Textile Intelligence Unit
Textile Industry Division

มูลค่าการส่งออกและนำเข้าสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

value of Exports and Imports : Textile Subsector (unit : Million Baht)

	1986	1987	1988	1989	1990
Total exports	233,383	299,853	483,079	616,316	689,813
Growth rate (%)	29.7	28.6	34.6	27.9	14.2
Textile and Clothing exports	31,636.9	69,429.1	91,890.4	78,071.8	89,900.0
Growth rate (%)	33.7	59.4	22.0	26.3	14.4
Share of total exports (%)	13.6	16.6	15.3	15.1	16.1
Textile exports	11,176.6	14,122.4	16,692.8	19,346.4	22,679.6
Growth rate (%)	20.1	26.4	17.6	16.5	17.2
Share of total exports (%)	4.8	4.7	4.1	3.7	3.8
Share of textile and clothing exports (%)	35.3	28.9	26.9	24.8	25.4
Clothing exports	20,461.4	36,306.7	45,293.6	58,723.4	66,020.4
Growth rate (%)	38.9	77.4	24.6	29.9	13.4
Share of total exports (%)	8.8	12.1	11.2	11.4	11.3
Share of textile and clothing exports (%)	64.7	72.0	73.1	75.2	74.6
Total imports	241,358	334,297	613,114	662,679	846,448
Growth rate (%)	-3.9	38.6	63.6	29.1	27.4
Textile and Clothing imports	11,087.1	19,961.2	22,711.6	29,643.3	29,433.6
Growth rate (%)	16.7	62.2	19.8	31.8	11.7
Share of total imports (%)	4.6	6.7	4.4	4.6	4.0
Textile imports	11,628.9	18,661.9	22,662.8	29,969.3	33,261.6
Growth rate (%)	16.6	62.2	20.1	31.8	11.4
Share of total imports (%)	4.8	5.6	4.4	4.6	3.9
Share of textile and clothing imports (%)	99.5	99.5	99.7	99.7	99.6
Clothing imports	98.2	99.3	58.8	92.9	168.0
Growth rate (%)	74.0	65.9	(40.8)	68.0	95.9
Share of total imports (%)	0.02	0.03	0.01	0.01	0.02
Share of textile and clothing imports (%)	0.5	0.5	0.3	0.3	0.5
Balance of trade	-7,975	-34,366	-199,544	-146,364	-264,635
Balance of textile and clothing trade	19,049.8	31,467.9	39,994.8	48,128.9	55,666.4

Note : Textile Subsector = Textile Industry + Clothing Industry

Textile Intelligence Unit
Textile Industry Division